

Warszawa, dnia 23 listopada 2022 r.

Sygn. akt VI Ka 669/22

1.

2. WYROK

2.1. W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

3. Sąd Okręgowy Warszawa-Praga w Warszawie VI Wydział Karny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący: SSO Michał Bukiewicz

Sędziowie: SO Michał Chojnowski,

SO Anna Zawadka

protokolant: protokolant sądowy Natalia Wierzbicka

4. przy udziale prokuratora Ryszarda Pęgala

po rozpoznaniu dnia 23 listopada 2022 r.

5. sprawy A. S., syna J. i J., ur. (...) w W.

6. oskarżonego o przestępstwo z art. 54 § 1 kks w zw. z art. 6 § 2 kks w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 kks w zw. z art. 9 § 3 kks

7. na skutek apelacji wniesionych przez obrońców oskarżonego

8. od wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi-Północ w Warszawie

9. z dnia 9 marca 2022 r. sygn. akt IV K 1235/19

I. na podstawie art. 105 § 1 i 2 kpk prostuje oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że w komparycji wyroku, w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu po słowach „do odrębnego postępowania” dopisuje słowa „i inną ustaloną osobą”;

II. zaskarżony wyrok zmienia w ten sposób, że:

a) **uchyla rozstrzygnięcia zawarte w pkt III i IV,**

b) **w pkt V za podstawę rozstrzygnięcia wskazuje art. 34 § 2 i 4 kks,**

III. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy;

IV. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 3680 złotych tytułem opłaty oraz kwotę 50 złotych tytułem pozostałych kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

12. SSO Anna Zawadka SSO Michał Bukiewicz SSO Michał Chojnowski

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	VI Ka 669/22	
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	2		
1. CZEŚĆ WSTĘPNA			
1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji			
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 marca 2022 roku, sygn. akt IV K 1235/19			
1.2. Podmiot wnoszący apelację			
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego			
# oskarżyciel posiłkowy			
# oskarżyciel prywatny			
# obrońca			
# oskarżony albo skazany w sprawie			

o wydanie wyroku łącznego			
# inny			
1.3. Granice zaskarżenia			
1.1.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
1.1.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego		

	<p>w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu</p>	
#	<p>art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia</p>	
#	<p>art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka</p>	
#	<p>art. 439 k.p.k.</p>	
#	<p>brak zarzutów</p>	
<p>1.4. Wnioski</p>		

#	uchylenie	#	zmiana	
2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
1.5. Ustalenie faktów				
1.1.3. Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.	A. S.	Sytuacja majątkowa oskarżonego	Informacja e - (...)	k. 4966
2.1.1.2.	A. S.	Karany	Aktualna karta karna	k. 4967 - 4971
1.1.4. Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
1.6. Ocena dowodów				
1.1.5. Dowody będące podstawą ustalenia faktów				

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
2.1.1.1	Informacja e - (...)	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
2.1.1.2	Aktualna karta karna	Załączony dokument urzędowy został sporządzony w przepisanej prawem formie przez organ do tego uprawniony. Stanowi dowód tego, co zostało w nim urzędowo poświadczone. Strony nie kwestionowały autentyczności dokumentu.	
<p>1.1.6. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</p>			

Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<p>3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków</p>			
Lp.	Zarzut		
3.1.	<p>Obrońca oskarżonego adw. M. H. zarzuca wyrokowi obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 7 k.p.k., mającą wpływ na treść orzeczenia, poprzez:</p> <ul style="list-style-type: none"> - dokonanie dowolnej, aniżeli swobodnej oceny zgromadzonego materiału dowodowego w postaci poszlak, podczas gdy żadna z poszlak stanowiących pojedyncze ogniwa łańcucha poszlak nie została ustalona w sposób niebudzący wątpliwości, zaś zasada swobodnej oceny dowodów musi dotyczyć każdego z dowodów pośrednich z osobna, jak i zespołu 	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>	

ujawnionych
poszlak łącznie;

- dokonanie
dowolnej, aniżeli
swobodnej oceny
zgromadzonego
materiału
dowodowego w
postaci:

1) zeznań świadków
P. S. oraz Z. G.
poprzez przyznanie
im waloru pełnej
wiarygodności, a
w szczególności
przez uznanie, że
depozycje ww.
świadków, którzy
w okresie objętym
zarzutem nie znali
oskarżonego, przez
co nie mogą
posiadać
bezpośredniej
wiedzy odnośnie
jego funkcjonowania
w spółce (...)
- mogą dowodzić
tego, że oskarżony
faktycznie zajmował
się sprawami
gospodarczymi tejże
spółki;

2) zeznań świadków
M. B., J. P.,
M. S. i M. F.
poprzez nielogiczne
połączenie ich w
łańcuch poszlak, z
którego nie wynika
jednoznacznie, że to
oskarżony
kontaktował się z
kontrahentami w
imieniu spółki (...),
co w konsekwencji
doprowadziło do

błędno
przypisania
oskarżonemu przez
sąd I instancji
takiej roli w
tej spółce, która
mogłaby świadczyć
o faktycznym
zajmowaniu się
przez niego jej
sprawami;

3) dwóch opinii
biegłych ds. pisma
ręcznego z dnia
26.01.2014r. i
05.05.2014r.
poprzez przyznanie
im waloru pełnej
wiarygodności,
podczas gdy z
opinii tych wywodzić
można jedynie sam
fakt podpisywania
się przez A. S.
(danymi (...)) faktur
wystawionych przez
"(...), co samo w
sobie nie stanowi
"zajmowania się"
sprawami spółki w
rozumieniu art. 9 § 3
k.k.s.;

W konsekwencji
błąd w ustaleniach
faktycznych, mający
wpływ na treść
orzeczenia,
polegający na
przyjęciu, że A.
S. zajmował się
sprawami
gospodarczymi
spółki (...), podczas
gdy jedynym
elementem łączącym
go z tym podmiotem
jest fakt podrobienia
przez oskarżonego

	<p>podpisu na części faktur wystawionych przez spółkę (...), a w sprawie nie zgromadzono jakichkolwiek innych dowodów na działania oskarżonego, które można by uznać za wypełniające znamiona art. 9 § 3 k.k.s.</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego wyroku prowadzi do wniosku, że Sąd Rejonowy nie dopuścił się obrazy wskazanego przez skarżącego przepisu postępowania, a także nie popełnił podnoszonego błędu w ustaleniach faktycznych. Sąd Okręgowy podziela przeprowadzoną ocenę dowodów i wnioski Sądu Rejonowego wywiedzione w następstwie tego procesu.</p> <p>W pierwszej kolejności stwierdzić należy, że przekonanie sądu o wiarygodności</p>				

jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 k.p.k., jeśli jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy, stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego, jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego, a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku (zob. na przykład Postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 lipca 2006 r., II KK 12/06, LEX nr 193084; Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 9 stycznia 2004 r., sygn. WK 26/03, OSNwSK 2004, nr 1, poz. 53). W ocenie Sądu Okręgowego, warunek ten został w przedmiotowej sprawie spełniony. To, że apelujący nie akceptuje oceny zebranego materiału dowodowego i poczynionych w wyniku tej oceny

ustaleń faktycznych,
a w środku
odwoławczym
prezentuje własne
oceny i krytykę ocen
dokonanych przez
sąd I instancji,
nie upoważnia do
automatycznego
uznania, że
zaskarżone
orzeczenie jest
wadliwe.

Za niezasadny uznać
należy podnoszony
przez apelującego
argument, jakoby
fakt, że P. S.
nie znał A. S.
w okresie objętym
postawionym
oskarżonemu
zarzutem, świadczyć
miałby o tym,
iż zeznania ww.
świadka nie mogą
być podstawą
ustaleń faktycznych
w sprawie ,
nie posiada on
bowiem wiedzy
odnośnie faktycznej
działalności
podsądnego w
spółce (...). Jasno
wynika z zeznań
ww. świadka, że
oskarżony przekazał
mu na przechowanie
dokumentację,
laptopa, telefony
oraz pendrive^a,
gdzie treści zawarte
na nośnikach
papierowych i
elektronicznych
świadczyły we
wzajemnym
zestawieniu i z

pozostałym materiałem dowodowym o tym, iż A. S. dopuścił się popełnienia zarzucanego mu czynu. Między innymi, na przekazanym przez podsądnego P. S. laptopie zapisane były faktury związane z prowadzeniem działalności spółki (...). P. S. nabył zatem wiedzę w przedmiocie przestępczej działalności oskarżonego w czasokresie objętym postawionym mu zarzutem, bowiem wszedł w posiadanie odpowiednich materiałów, dokumentujących tę działalność. P. S. nabył wiedzę na temat działalności A. S. poprzez zaznajomienie się z przekazaną mu dokumentacją. Osobista znajomość pomiędzy A. S. a P. S. w czasie objętym zarzutem nie była zatem konieczna do uzyskania przez ww. świadka przedmiotowej wiedzy. Ponadto, P. S. wypłacał na polecenie A. S. oraz jego wspólnika - U. K. - pieniądze w ramach działalności innych spółek - (...),

(...) oraz (...). Skoro w ramach przywołanych spółek oskarżony wraz z U. K. pełnili funkcję osób faktycznie zarządzających owymi podmiotami, to wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego pozwalają przyjąć, że w (...) spółki (...) oskarżony także, działając na zasadzie tożsamego schematu, zajmował się rzeczywistym prowadzeniem jej spraw, tym bardziej, że do takiej konstatacji uprawnia zgromadzony i wyszczególniony przez Sąd Rejonowy szeroki materiał dowodowy zgromadzony w sprawie niniejszej. Brak osobistej znajomości z oskarżonym nie przekreśla także w żaden sposób wiarygodności depozycji złożonych przez Z. G. - formalnego założyciela spółki (...). Z. G. pełnił funkcję Prezesa ww. spółki wyłącznie "na papierze", przekazując dokumentację oraz wypłacone z bankomatów pieniądze osobom faktycznie kierującym

działalnością spółki. Posiadał on zatem wiedzę w przedmiocie sposobu prowadzenia przestępczej działalności, której częścią był oskarżony. Za w pełni naturalne uznać należy przy tym, że Z. G. kontakty w ramach inkryminowanej działalności utrzymywał nie z A. S., a z jego współnikiem, z którym łączyły go relacje rodzinne.

W związku z przytoczonymi okolicznościami stwierdzić należy, że Sąd Rejonowy słusznie przyznał depozycjom P. S. oraz Z. G. walor wiarygodności oraz zasadnie uznał je za nie budzące wątpliwości ogniwa w łańcuchu poszlak, prowadzącym do uznania sprawstwa i winy A. S. w zakresie zarzucanego mu w niniejszej sprawie czynu.

W ocenie Sądu Okręgowego, brak było podstaw do odmowy wiarygodności opiniom biegłych z zakresu pisma ręcznego, którzy

ustalili, że oskarżony, w ramach działalności spółki (...), wystawiał faktury podpisując się fałszywym nazwiskiem (...). Nie budzi także wątpliwości oraz nie jest podważane przez obronę, że za (...) podawała się osoba kontaktująca się z ramienia spółki (...) z M. B., J. P., M. S. oraz M. F.. Z wiarygodnych depozycji P. S. wynika przy tym, że A. S., w ramach działalności innych zarządzanych przez siebie spółek, również kontaktował się z kontrahentami, podając fałszywe imiona i nazwiska. W oparciu o zasady prawidłowego rozumowania oraz wskazania wiedzy i doświadczenia życiowego stwierdzić należy, że to oskarżony, działając na podstawie wypracowanego schematu, fałszował faktury, podpisując się jako (...), a także przedstawiał się powyższym nazwiskiem w rozmowach z kontrahentami. Powyższych ustaleń obciążających A. S.

nie może przekreślać fakt, że pod częścią faktur jako (...) podpisał się wspólnik oskarżonego - U. K., który również kontaktował z kontrahentami w (...) spółki (...), przedstawiając się fałszywym nazwiskiem. Okoliczność, że oskarżony działał wspólnie i w porozumieniu z inną osobą, zawarta jest przecież w treści przypisanego A. S. zarzutu. To pozwala na przypisanie każdemu działania podjętego przez drugiego sprawcę w ramach zawiązanego porozumienia przestępczego. Wskazywanie przez skarżącego, że przestępnych zachowań związanych z tą spółką dopuszczała się inna osoba, nie może wykluczać winy i sprawstwa samego A. S.. Zajmowanie się sprawami gospodarczymi w rozumieniu art. 9 par 3 kks może być oczywiście popełnione w formie zjawiskowej współsprawstwa.

Nie sposób podzielić ponadto stanowiska apelującego, jakoby Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej uczynił sobie „ekwiwalent orzekania” z ustaleń Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie, poczynionych w sprawie o sygn. akt IV k 437/115, w której to sprawie, analogicznej do przedmiotowej, w roli oskarżonych występowały A. S. oraz jego współnik, U. K.. Ustalenia Sądu w sprawie o sygn. akt IV K 437/115, zakończone prawomocnym wyrokiem skazującym, obrazują po prostu mechanizm działania, jaki miał miejsce również w sprawie niniejszej, dodając jednocześnie wiarygodności depozycjom świadków obrazującym ów mechanizm i innym dowodom z treści dokumentów w tym elektronicznych czy czynności zatrzymania rzeczy. I tylko w takim kontekście należy rozumieć przywołanie tego

orzeczenia przez sąd Rejonowy . W żadnym wypadku nie oznacza to, że Sąd Rejonowy w sprawie niniejszej wydał wyrok skazujący dlatego, że tego typu wyrok co do tego samego oskarżonego w podobnej sprawie zapadł już wcześniej. Wręcz przeciwnie, pomijanie ustaleń dokonanych w związku z przestępstwa działalnością dotycząca innych podmiotów gospodarczych oznaczałoby wybiórcze a nie cłościowe podejście do zgromadzonych dowodów i wynikających z ich okoliczności.

W niniejszej sprawie do uznania, że A. S. winny jest popełnienia zarzucanego mu czynu, doprowadziły dowody o charakterze pośrednim, tj. poszlaki. Jak podnosi się w orzecznictwie, "w procesie poszlakowym łańcuch wiążących się ze sobą poszlak można uznać za zamknięty tylko wówczas, gdy każda z poszlak będąca ogniwem tego

łańcucha ustalona została w sposób nie budzący wątpliwości i uniemożliwiający jakiegokolwiek inne rozważania" (Wyrok Sądu Najwyższego z dnia 21 października 2002 roku, sygn. akt V KKN 283/01). W ocenie sądu II instancji, warunki te zostały w niniejszej sprawie zrealizowane. Zgromadzony w sprawie materiał dał sądowi I instancji podstawę do ustalenia pewnego, niebudzącego wątpliwości, a przy tym kompletnego i wystarczającego łańcucha poszlak, z których, w oparciu o zasady prawidłowego rozumowania, wyciągnięto logiczne wnioski o realizacji przez oskarżonego znamion zarzucanego mu czynu zabronionego z art. 54 § 1 k.k.s. w zw. z art. 6 § 2 k.k.s. w zw. z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s. w zw. z art. 9 § 3 k.k.s. Zaten ustalony w przedmiotowej sprawie łańcuch poszlak wyklucza jakiegokolwiek inne, alternatywne wersje wydarzeń niż ta, która została ustalona przez Sąd

Rejonowy i z której w sposób jednoznaczny wynika, że A. S. faktycznie zajmował się sprawami gospodarczymi, w tym finansowymi, spółki (...), będąc równorzędnym partnerem drugiego współsprawcy. Jego rola nie ograniczała się zatem wyłącznie do prostego wykonywania poleceń. Za niemożliwe uznać należy bowiem wystąpienie tak nadzwyczajnego zbiegu okoliczności, w którym to oskarżony podrabia faktury, posługując się fałszywym nazwiskiem, posiada owe faktury na swoim laptopie, przekazuje nośniki zawierające te dokumenty wspólnie i w porozumieniu z U. K. P. S., w analogicznych sprawach wielokrotnie kontaktuje się z kontrahentami spółek przedstawiając się nieprawdziwymi nazwiskami oraz jest osobą zlecającą innym wypłacanie z banków i bankomatów pieniędzy uzyskanych z działalności owych

<p>spółek, a jednak w sprawie niniejszej, jak to stara się wykazać obrona, pełni wyłącznie rolę osoby technicznie wykonującej polecenia o charakterze administracyjna biurowym, zwłaszcza że brak jest jakichkolwiek okoliczności, które uprawdopodobniałyby wersję prezentowaną przez obronę. Stwierdzić należy wobec tego, że sąd I instancji dokonał prawidłowych ustaleń faktycznych w zakresie rzeczywistego prowadzenia przez oskarżonego spraw spółki, o czym mówi art. 9 § 3 k.k.s. i realizacji znamion strony podmiotowej i przedmiotowej zarzucanego mu przestępstwa</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>Zmiana zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonego.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo</p>			

zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.2.	<p>Obrońca oskarżonego adw. M. H. zarzuca obrazę przepisów prawa procesowego, tj. art. 170 § 1 pkt 2, 3 i 5 k.p.k. w zw. z art. 193 § 1 k.p.k. poprzez niezasadne oddalenie wniosku dowodowego obrońcy o dopuszczenie i przeprowadzenie dowodu z zeznań funkcjonariuszy R. i S., którzy prowadzili czynności procesowe ze świadkiem P. S., na okoliczność ustalenia, czy mieli oni realny wpływ na treść protokołów z przesłuchania tego świadka, w sytuacji gdy przeprowadzenie tego dowodu umożliwiłoby dokonanie krytycznej oceny zeznań świadka P. S. i pozwoliłoby na zbadanie, czy dostarczone dowody noszą ślady</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	ingerencji w ich treść przez osoby trzecie.		
Zwiężle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Zdaniem sądu II instancji, Sąd Rejonowy słusznie oddalił złożony przez obrońcę oskarżonego na rozprawie w dniu 1 marca 2022 roku wnioski dowodowe, co następnie w należyty sposób uzasadnił. Zarzut jest nietrafny a użyta argumentacja nieprzekonywująca.</p> <p>Świadek P. S. sam zgłosił się do CBS w celu ujawnienia przekazanych mu przez A. S. materiałów, będących nośnikami dokumentacji wskazującej na sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie zarzucanego mu w niniejszej sprawie czynu. Rację ma ponadto sąd I instancji, że P. S. w żaden sposób nie wskazywał, aby przesłuchujący go funkcjonariusze wpływali w jakikolwiek sposób na treść składanych</p>			

przez niego depozycji. Apelujący natomiast nie podniósł żadnej okoliczności, która mogłaby podać w wątpliwość rzetelność przesłuchań przeprowadzonych przez funkcjonariuszy R. i S.. W związku z tym, Sąd Okręgowy podziela stanowisko sądu I instancji, zgodnie z którym przeprowadzenie wnioskowanego dowodu nie miałyby znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy oraz w sposób oczywisty zmierzałoby do przedłużenia postępowania. Uwagę zwrócić należy ponadto, że pomimo tego, iż wnioskowany dowód miałby dotyczyć okoliczności mających miejsce jeszcze na etapie postępowania przygotowawczego, a przewód sądowy w niniejszej sprawie otworzony został na rozprawie w dniu 26 stycznia 2021 roku, apelujący przedmiotowy wniosek dowodowy złożył dopiero na ostatniej rozprawie, tj. na rozprawie w dniu 1 marca 2022

roku. Jak natomiast trafnie wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 26 maja 2020 roku, sygn. akt V KK 89/20, "stosowny wniosek dowodowy winien zostać zgłoszony niezwłocznie po zaistnieniu tego faktu, który skutkuje koniecznością przeprowadzenia określonego - zgłoszonego we wniosku - dowodu. Inaczej można zasadnie stwierdzić, że zgłoszenie wniosku dowodowego na późniejszym etapie postępowania sądowego, w sytuacji, gdy okoliczności, które uzasadniały zgłoszenie takowego wniosku istniały już wcześniej, ma na celu nieuzasadnione przedłużenie postępowania karnego".

Wniosek

Domniemany wniosek o przeprowadzenie wnioskowanych dowodów, które to dowody w ocenie apelującego świadczą o niewiarygodności zeznań złożonych przez P. S.,

- # zasadny
- # częściowo zasadny
- # niezasadny

co w konsekwencji doprowadzić miało do uniewinnienia oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.			
Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.			
Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadny.			
Lp.	Zarzut		
3.3.	<p>Obrońca oskarżonego adw. D. J., działający z substytucji adw. M. K., zarzuca rażąco niewspółmierność orzeczonej wobec oskarżonego kary w wysokości 1 roku pozbawienia wolności, podczas gdy okoliczności przedmiotowej sprawy prowadzą do wniosku, że dla osiągnięcia celów zarówno prewencji indywidualnej, jak i generalnej, wystarczające będzie orzeczenie kary pozbawienia wolności z warunkowym</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	

	zawieszeniem jej wykonania.		
Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny			
<p>Przeprowadzona przez Sąd Okręgowy kontrola instancyjna zaskarżonego orzeczenia pozwala na stwierdzenie, że wysokość wymierzonej przez Sąd Rejonowy wobec A. S. kary 1 roku pozbawienia wolności połączonej z karą grzywny w wysokości 250 stawek dziennych po 70 złotych każda, nie cechuje się rażąca niewspółmiernością, wobec czego apelację obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadną.</p> <p>Odnosząc się do podniesionego w apelacji zarzutu zaznaczyć należy w pierwszej kolejności, że rażąca niewspółmierność kary zachodzi wówczas, gdy sąd I instancji w sposób jaskrawy nie wyważy rodzaju i wysokości wymierzonej kary z okolicznościami przewidzianymi w art. 12 i 13 k.k.s.,</p>			

co skutkować będzie nieproporcjonalnością tej kary. Podkreślić należy przy tym, że na gruncie art. 438 pkt. 4 k.p.k. nie chodzi o każdą ewentualną różnicę w ocenach co do wymiaru kary, ale o różnicę ocen tak zasadniczej natury, iż karę dotychczas wymierzoną nazwać można byłoby, również w potocznym znaczeniu tego słowa, „rażąco” niewspółmierną, to jest niewspółmierną w stopniu nie dającym się zaakceptować.

Zmiana zaskarżonego wyroku z powodu rażącej niewspółmierności orzeczonej kary może mieć zatem miejsce dopiero wtedy, gdy wykazana zostanie wyraźna dysproporcja między karą wymierzoną przez sąd I instancji a karą, jaką należałoby wymierzyć w następstwie prawidłowego zastosowania w sprawie dyrektyw wymiaru kary (por. Wyrok Sądu Apelacyjnego w Warszawie z dnia 28 grudnia 2004 roku,

sygn. akt II AKA
514/04).

Zdaniem Sądu Okręgowego, Sąd Rejonowy wymierzył A. S. karę proporcjonalną i adekwatną do okoliczności przedmiotowej sprawy, co następnie w należyty sposób uzasadnił. Zauważyć należy, że zarzucany podsądnemu czyn zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 5, przy czym, zgodnie z art. 37 § 1 pkt 1 i 2 k.k.s., wobec oskarżonego zastosować należało nadzwyczajne obostrzenie kary. Wymierzona A. S. kara 1 roku pozbawienia wolności mieści się zatem w dolnych granicach ustawowego zagrożenia. Podzielić trzeba stanowisko Sądu Rejonowego, że zarzucany oskarżonemu czyn cechował się znacznym stopniem społecznej szkodliwości oraz stopniem winy. Za sądem I instancji zwrócić należy także uwagę na bardzo dużą kwotę narażonego na uszczuplenie

podatku od towarów i usług, tj. ponad 2 i pół miliona złotych, jak również na uczynienie sobie przez oskarżonego źródła dochodu z popełnienia przestępstwa.

Odnosząc się do podnoszonego w apelacji stanowiska, stwierdzić należy, że sąd karny w żadnym razie nie jest związany orzeczeniami innych sądów, wobec czego fakt uznania przez Sąd Okręgowy w Radomiu w postanowieniu o warunkowym przedterminowym zwolnieniu z dnia 8 czerwca 2021 roku, że wobec A. S. istnieje pozytywna prognoza kryminalogiczna, nie może automatycznie prowadzić do wniosku, iż adekwatne w niniejszej sprawie będzie wymierzenie oskarżonemu kary pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania. Ta część przestępczego zachowania oskarżonego nie może zostać uznana za drobny wycinek całości procederu

<p>jakiego się podejmował i musi spotkać się z adekwatną reakcją prawną karną. Raz jeszcze podkreślić trzeba, że w ocenie Sądu Okręgowego, rodzaj i wysokość kary wymierzonej podsądnemu przez sąd I instancji pozostaje w pełni proporcjonalna do okoliczności sprawy, nie cechując się tym samym rażąco niewspółmiernością.</p>		
<p>Wniosek</p>		
<p>Zmiana wyroku w zaskarżonej części poprzez warunkowe zawieszenie wykonania orzeczonej wobec oskarżonego kary 1 roku pozbawienia wolności.</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Z uwagi na powyższe rozważania, wniosek obrońcy oskarżonego uznać należało za niezasadny.</p>		
<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE</p>		

UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU		
4.1.	Sąd Okręgowy, na podstawie art. 105 § 1 i 2 k.p.k., sprostował oczywistą omyłkę pisarską w ten sposób, że w komparycji wyroku, w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu, po słowach "do odrębnego postępowania" dopisał słowa "i inną ustaloną osobą".	
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności		
Wyrok Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 marca 2022 roku, sygn. akt IV K 1235/19, w swojej komparycji, w opisie czynu zarzucanego oskarżonemu, w sposób oczywiście omyłkowy pomija zawarte we wniesionym akcie oskarżenia, po słowach "do odrębnego postępowania", słowa "i inną ustaloną osobą". Pomyłka ta należała zatem do oczywistych w rozumieniu art. 105		

<p>§ 1 k.p.k., w związku z czym należało ją w odpowiedni sposób sprostować. Zgodnie z art. 105 § 2 k.p.k., jeżeli postępowanie toczy się przed instancją odwoławczą, może ona z urzędu sprostować orzeczenie pierwszej instancji.</p>		
<p>4.2.</p>	<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób, że uchylił rozstrzygnięcia zawarte w pkt III i IV.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>		
<p>Sąd Rejonowy w pkt III zaskarżonego wyroku, na podstawie art. 24 § 1 k.k.s., za karę grzywny orzeczoną wobec oskarżonego uczynił odpowiedzialną posiłkowo spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do wysokości 250 stawek dziennych po 70 złotych każda stawka, natomiast w pkt IV, na podstawie art. 24 § 5 k.k.s., zobowiązał spółkę (...) sp. z o.o. z siedzibą w W. do zwrotu</p>		

korzyści majątkowej
osiągniętej z
przestępstwa w
kwocie 2 536 185
złotych.

Przeprowadzona
przez sąd II instancji
kontrola instancyjna
zaskarżonego
orzeczenia wykazała,
że ww.
rozstrzygnięcia
zawarte w pkt III
i IV zaskarżonego
wyroku należało
uchylić.

W pierwszej
kolejności zauważyć
trzeba, że kwestia
odpowiedzialności
posiłkowej ww.
spółki stała się
przedmiotem
rozważań sądu I
instancji dopiero na
etapie wyrokowania.
Sąd Rejonowy orzekł
w wyroku o
odpowiedzialności
posiłkowej,
pomijając wszelkie
przepisy
proceduralne, które
powinny znaleźć
zastosowanie w toku
postępowania do
podmiotu
pociąganego do
takiej
odpowiedzialności.
Przed wszystkim
uwagę zwrócić
należy na art. 125 § 1
k.k.s., który stanowi,
że do podmiotu
pociągniętego do
odpowiedzialności
posiłkowej oraz

jego pełnomocnika stosuje się wskazane w owym przepisie regulacje dotyczące podejrzanego, oskarżonego oraz obrońcy. Podmiot pociągnięty do odpowiedzialności posilkowej może też wnieść apelację z powodu nałożenia odpowiedzialności posilkowej, a także z powodu skazania oskarżonego, jeżeli owe skazanie jest podstawą odpowiedzialności posilkowej. Przytoczone przepisy, jak też inne zawarte w k.k.s., tworzą gwarancje procesowe, umożliwiające realizację prawa do obrony przez podmiot pociągany do odpowiedzialności posilkowej, który to podmiot może przecież ponieść negatywne konsekwencje w związku z wydaniem wyroku. W przedmiotowej sprawie, sąd I instancji wydał zaskarżone orzeczenie z pominięciem tych gwarancji, naruszając tym samym prawo do obrony spółki (...) sp. z o.o. Podobnie z szeregu uprawnień

procesowych
korzysta podmiot ,
który uzyskał
korzyść majątkową -
tak przepis art. 125§
5 i 6 k.k.s., których
zagwarantowanie
warunkuje dopiero
możliwość orzekania
w tym przedmiocie.
Tych okoliczności
nie dostrzegł także
oskarżyciel
publiczny a zatem
jego wniosek
końcowy po
zamknięciu
przewodu sądowego
nie był uprawniony.

Z okoliczności
niniejszej sprawy
wynika ponadto, że
spółka (...) sp. z o.o.
nie osiągała żadnych
realnych korzyści z
prowadzonej przez
oskarżonego
przestępczej
działalności. Spółka
ta założona została
na tzw. "słupa", a
korzyści majątkowe
płynące z
wykonywania w jej
imieniu transakcji,
od których
nieodprowadzany
był podatek VAT,
trafiały od razu
do osób faktycznie
zajmujących się
sprawami
gospodarczymi tej
spółki. Spółka (...)
sp. z o.o. była zatem
typową spółką
(...), pozbawioną
majątku, założoną
wyłącznie w celu

dokonywania przestępstw skarbowych. Uczynienie przez Sąd Rejonowy z tego typu spółki (...) podmiotu odpowiedzialnego posiłkowo za karę grzywny orzeczoną wobec A. S. czy podmiotu zobowiązanego do zwrotu korzyści majątkowej uzyskanej z przestępstwa jest w ocenie sądu II instancji niezasadne oraz niezgodne z teleologią tych instytucji prawa karnego skarbowego.

Z analizy akt niniejszej sprawy wynika ponadto, że wobec spółki (...) sp.z o.o. wydano już decyzję administracyjną, nakładającą na ów podmiot odpowiednie zobowiązanie podatkowe oraz określającą wysokość tego zobowiązania. Za całkowicie niecelowe uznać trzeba wobec tego dodatkowe nakładanie na spółkę (...) sp. z o.o. w pkt IV wyroku zobowiązania do zwrotu osiągniętej z przestępstwa korzyści

majątkowej,
zwłaszcza że, jak to
stwierdzono
powyżej, żadnej
rzeczywistej korzyści
majątkowej spółka
ta nie osiągnęła.

Zgodnie z art.
440 k.p.k. jeżeli
utrzymanie
orzeczenia w mocy
byłoby rażąco
niesprawiedliwe,
podlega ono
niezależnie od granic
zaskarżenia i
podniesionych
zarzutów zmianie na
korzyść oskarżonego
albo w sytuacji
określonej w art.
437 § 2 zdanie
drugie uchyleniu. Z
uwagi na poczynione
powyżej rozważania,
rozstrzygnięcia
zawarte w pkt III
i IV wyroku Sądu
Rejonowego, jako
rażąco
niesprawiedliwe,
należało uchylić.

4.3.

Sąd Okręgowy
zmienił zaskarżony
wyrok w ten
sposób, że w pkt
V za podstawę
rozstrzygnięcia
wskazał art. 34 § 2 i 4
k.k.s.

Zwięźle o powodach
uwzględnienia
okoliczności

<p>Nakładanie na oskarżonego niemajątkowego środka karnego w postaci zakazu prowadzenia określonej działalności gospodarczej uregulowane jest w art. 34 § 2 i 4 k.k.s. Sąd Rejonowy natomiast w zaskarżonym wyroku jako podstawę prawną nałożenia powyższego zakazu błędnie wskazał art. 34 § 3 k.k.s., traktujący o środku karnym w postaci pozbawienia praw publicznych.</p>		
<p>5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO</p>		
<p>1.7. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.1.1.</p>	<p>Przedmiot utrzymania w mocy</p>	
<p>Całość wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 marca 2022 roku, sygn. akt IV K 1235/19, z wyjątkiem zmian opisanych w</p>		

<p>podpunkcie 4.1. - 4.3. i 5.2.1. niniejszego uzasadnienia.</p>		
<p>Zwięźle o powodach utrzymania w mocy</p>		
<p>Podniesiona we wniesionych apelacjach argumentacja obrońców oskarżonego nie mogła podważyć słusznych i prawidłowo uzasadnionych wniosków wywiedzionych przez Sąd Rejonowy. Z tego względu, zarzuty skarżących uznano za niezasadne, a wyrok utrzymano w mocy, z wyjątkiem zmian opisanych w podpunkcie 4.1. - 4.3. i 5.2.1. niniejszego uzasadnienia.</p>		
<p>1.8. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji</p>		
<p>5.2.1.</p>	<p>Przedmiot i zakres zmiany</p>	
<p>Zmiana wyroku Sądu Rejonowego dla Warszawy Pragi - Północ w Warszawie z dnia 9 marca 2022 roku, sygn.</p>		

<p>akt IV K 1235/19 w zakresie opisanym w podpunkcie 4.1. - 4.3. niniejszego uzasadnienia.</p>			
<p>Zwięźle o powodach zmiany</p>			
<p>Sąd Okręgowy zmienił zaskarżony wyrok w powyższym zakresie z przyczyn omówionych w podpunkcie 4.1. - 4.3. niniejszego uzasadnienia.</p>			
<p>1.9. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji</p>			
<p>1.1.7. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia</p>			
<p>5.3.1.1.1.</p>		<p># art. 439 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			
<p>5.3.1.2.1.</p>	<p>Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości</p>	<p># art. 437 § 2 k.p.k.</p>	
<p>Zwięźle o powodach uchylenia</p>			

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia			
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.	
Zwięźle o powodach uchylenia			
1.1.8. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania			
1.10. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
6. Koszty Procesu			
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności		
	Sąd Okręgowy zasądził od		

oskarżonego na
rzecz Skarbu
Państwa kwotę 3680
złoty tytułem
opłaty oraz kwotę
50 złotych tytułem
pozostałych kosztów
sądowych za
postępowanie
odwoławcze.

Zgodnie z art. 2 ust.
1 pkt 3 w zw. z art.
3 ust. 1 w zw. z art.
8 ustawy z dnia 23
czerwca 1973 roku o
opłatach w sprawach
karnych, skazany w
pierwszej instancji
na karę pozbawienia
wolności do 1
roku obowiązany
jest uiścić opłatę
w wysokości 180
złoty, a ponadto
skazany w pierwszej
instancji na karę
grzywny, w razie
orzeczenia grzywny
obok kary
pozbawienia
wolności,
obowiązany jest
uiścić opłatę w
wysokości 20% od
kwoty wymierzonej
grzywny, przy czym
w razie
nieuwzględnienia
apelacji wniesionej
na korzyść
oskarżonego,
zwróconej
przeciwko
rozstrzygnięciu o
winie lub karze
zasadniczej, sąd
wymierza za
postępowanie
odwoławcze opłatę w

wysokości należnej za pierwszą instancję, a opłatę wymierza się od tej kary, przeciwko której była zwrócona apelacja oskarżonego.

Zgodnie z art. 636 § 1 k.p.k., w sprawach z oskarżenia publicznego, w razie nieuwzględnienia środka odwoławczego, wniesionego wyłącznie przez oskarżonego, koszty procesu za postępowanie odwoławcze ponosi na ogólnych zasadach ten, kto wniósł środek odwoławczy.

W ocenie Sądu Okręgowego, okoliczności przedmiotowej sprawy, w tym przede wszystkim sytuacja majątkowa oskarżonego, nie dają podstaw do zwalniania go z ponoszenia kosztów procesu.

7. PODPIS

SSO Michał Bukiewicz
SSO Anna Zawadka
SSO Michał Chojnowski

1.11. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adw. M. H.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w całości		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		

#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana

1.12. zaskarżenia	Granice	
-----------------------------	----------------	--

Kolejny numer załącznika	2		
Podmiot wnoszący apelację	Obrońca oskarżonego adw. D. J. z substytucji adw. M. K.		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok w części co do kary		
0.1.1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		
0.1.1.3.2. Podniesione zarzuty			
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji			
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu		
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany		

	w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przepadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
0.1.1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana